



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **V30, s. r. o., IČO 27169871**
sídlem Vnější 920/30, 141 00 Praha 4 – Michle
zastoupená advokátem Mgr. Janem Bičíštěm
sídlem Václavské náměstí 2132/47, 110 00 Praha 1 – Nové město

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství, IČO 000204**
sídlem Těšnov 65/17, 110 Praha 1 – Nové město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2023, č. j. MZE-2916/2023-14113,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „SZIF“) ze dne 23. 1. 2019, č. j. SZIF/2019/0080641 označeného jako „Oznámení o ukončení administrace žádosti o dotaci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

v rámci PRV“ (dále také „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „Oznámení“) a toto rozhodnutí potvrdil.

2. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím SZIF oznámil žalobkyni ukončení administrace její žádosti o dotaci předloženou v rámci Programu rozvoje venkova s názvem projektu „Kontinuální rozvoj farmy Heřmanice“ (dále jen „Žádost“) z důvodu porušení Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014–2020 Operace 19.2.1 Podpora provádění operací v rámci strategie komunitně vedeného místního rozvoje č. j. 45691/2018-MZE- 14113 (dále jen „Pravidla“). Žalobkyně měla konkrétně porušit Pravidla tím, že: 1) v rozporu s kap. 5, bodem 6) Společných podmínek Pravidel neprokázala, že projekt plní funkční celek, 2) na výzvu neodstranila vytknuté závady/nedostatky Žádosti ve smyslu kap. 4.7, písm. l) Obecných podmínek pravidel a 3) opakovaně neposkytla potřebné informace podle kap. 3 písm. hh) Obecných podmínek Pravidel.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. Žalobkyně proti Oznámení brojila podáním, které označila jako „Reakce na oznámení ukončení administrace žádosti o dotaci v rámci PRV č.j.: SZIF/2019/0080641“. Žalovaný toto podání nejprve považoval za žádost o přezkum a až podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2022, č. j. 3 A 68/2022-57 a vydal napadené rozhodnutí, kterým podání zamítl jako odvolání.
4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předestřel rozsáhlé odvolací námítky žalobkyně ke skutkovému stavu věci, tj., že žalobkyně buduje úseky oplocení, tedy ohradní systémy a nikoliv celý pastevní areál, kdy staré ohradní složky hodlá nahradit kvaliativně lepšími ohrazeními ke zlepšení provozu areálu. Dále předestřel výhrady žalobkyně proti postupu SZIF, který požadoval odstranění nedostatků Žádosti a doplnění mapy pastevního areálu jako celku. Žalobkyně namítala, že SZIF ignoroval její komentáře, a opakovaně uváděná vysvětlení, že předmět projektu je funkčním celkem a pouze mechanicky opakoval od počátku vznesené požadavky. Žalobkyně vytkla, že texty, kterými SZIF požadovala doplnění Žádosti, nedávaly smysl, nebylo možné je interpretovat, a představovaly záminku pro ukončení administrace Žádosti. Uvedla časovou posloupnost, kdy na výzvy SZIF doplňovala svou žádost, kdy komunikovala i telefonicky a emailem ve snaze vyhovět jeho požadavkům. Podle žalobkyně by popis vytýkaných nedostatků tvořen nesrozumitelnými, nesmyslnými formulacemi, ze kterých nedostatky nevyrozuměla, a tak pouze vysvětlovala a doplňovala svá vysvětlení, na které pak ale SZIF již nereagoval. Od druhé výzvy SZIF k doplnění Žádosti pak žalobkyně došla k přesvědčení, že je správný orgán podjatý a jeho postup nezákonný.
5. Žalobkyně v odvolání namítala, že nemá technické ani odborné předpoklady k doplňování mapy ani do žádné nemůže provést zákres, když takové mapy v daném katastrálním území vůbec neexistují. Poukázala na nesplnitelnost tohoto požadavku ve stanovené lhůtě 8 dní. Trvala na tom, že z popisu v průběhu řízení zjevně nevyplývá, že by projekt neplnil funkční celek, že nebyla schopna požadavky SZIF zakreslit a že má navíc obavu, že by SZIF mohl nějaký její neodborně vyhotovený náčrtek použít proti ní. Poukazovala na nevysvětlený účelový výklad SZIF pojmů „funkční celek“ a „prosté nahrazení investice“ v prvostupňovém rozhodnutí. Postup SZIF považovala za nezákonný, jelikož úkony jeho pracovníků, kteří jsou podle ní nekompetentní, nebyly v souladu se správním řádem.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

6. Protože SZIF jinak žádné další závady neshledal, žalobkyně požadovala, aby s ní SZIF Dohodu o poskytnutí dotace urychleně uzavřel a nadále upustil od poškozování žalobkyně.
7. K odvolacím námitkám žalobkyně vyšel žalovaný ze zjištění, že dle popisu projektu (položka 1 části A Žádosti) má být u stávajících pastevních areálů provedena oprava formou vybudování nového oplocení pastevních areálů. Žalobkyně do popisu současného stavu a zdůvodnění projektu (položka 2 části A Žádosti) uvedla, že jde o modernizaci a výstavbu nových funkčních oplocení, které budou součástí funkčního celku a budované oplocení pastevních areálů vytvoří páteřní síť, která bude sloužit pro přehánění zvířat. Výsledkem projektu (položka 3 části A Žádosti) má být snazší manipulace se zvířaty a snížení rizika útěku a škod na zvířatech. Žalobkyně dále uvedla technické parametry výstavby oplocení a doložila katastrální mapu s měřítkem a čísly pozemků, ve které zakreslila nové oplocení pastevních areálů včetně rozměrů, které bylo vyznačeno přímkami a netvořilo souvislé ohrazení. Proto vznikla SZIF pochybnost, zda projekt bude tvořit funkční celek, dle kap. 1 písm. k) Obecné části Pravidel, jehož výsledkem je plně provozuschopný, účinný a účelný celek ve smyslu plnění cílů operace/projektu i bez realizace dalších projektů. Proto SZIF proto postupoval správně, když vyzýval žalobkyni k doplnění žádosti, aby prokázala, že vznikne funkční celek. Nesouhlasil s tím, že pevné oplocení je vždy funkčním celkem samo o sobě, bez jakýchkoli návazností, pokud splní svou funkci v té délce a umístění, kde stojí, tedy brání průchodu zvířat přes linii vymezenou svým umístěním, neboť v takovém případě může dojít k tomu, že zvíře takovou linii obejde a bude se volně pohybovat v prostoru. Takové oplocení pak postrádá zcela smysl. Pokud žalobkyně namítala, že SZIF nekonkretizoval, v čem spatřoval neplnění funkčního celku, žalovaný uvedl, že konkrétní pochybnosti byly žalobkyni zřejmé, když reagovala svým vyjádřením osvětlujícím svůj náhled. Žalobkyni výslovně vyzval k doplnění mapy pastevního areálu jako celku za zdůraznění, že stačí doplnění, tj. pouhý náčrtek; nicméně žalobkyně tak přesto neučinila. I žalobkyni vzpomínaná e-mailová komunikace podle žalovaného pobízela žalobkyni k tomu, že stačilo využít dostupné přístupy do katastru nemovitostí či Portálu farmáře, resp. LPIS. Není na SZIF, aby doplňoval žádost za žalobkyni. K tvrzení žalobkyně, že některé hranice se mohou změnit např. v důsledku pozemkových úprav, případně, že některé hranice pozemku jsou jasné i bez katastrálního operátu (hranice louky a lesa, užívané cesty ap.) žalovaný oponoval tím, že pozemky typu hranice louky, lesa, užívané cesty rozhodně nelze považovat za oplocení „zabraňující pohybu zvířat“. Žalobkyně nedoložila ani zakreslení mobilního oplocení s odůvodněním, že tento požadavek považovala za zcela absurdní, ačkoliv zakreslení mobilního ohrazení do katastrální mapy je v rámci žádosti o dotaci zcela standardním a podle Pravidel, např. operace 4.1.1 musí žadatel doložit katastrální mapu s vyznačením lokalizace předmětu projektu. SZIF nepožadoval přesné technické výkresy, ale zakreslení stávajícího oplocení areálu, překážek jiného typu, apod., o kterých se zmiňovala sama žalobkyně, která musela mít uvedené již připravené i v rámci přípravy projektu. Žalobkyně tak nedoložila jednoznačný zákres oplocení, ze kterého by bylo zřejmé, že předmět dotace bude plnit funkční celek, tzn. ohrazený pastevní areál, ačkoliv byla schopna zakreslit plánované ohrazení. Tím porušila povinnost prokázat splnění Pravidel projektu a tedy ve stanovené lhůtě neodstranila nedostatky žádosti o dotaci. Proto SZIF ukončil administraci v souladu s bodem 4.7 písm. l) Obecných podmínek Pravidel.

III. Žaloba

8. Žalobkyně v podané žalobě namítala nezákonnost rozhodnutí žalovaného, přičemž v úvodu žaloby vyzdvihla následující žalobní body:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

9. A) Nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí.

Tuto vadu žalobkyně spatřovala v tom, že text rozhodnutí je kompilací citací z předchozích listin, s opakováním závěru žalovaného, že projekt nevyhovuje podmínkám a že žalobkyně měla něco porušit.

10. B) Napadené rozhodnutí zcela pominulo argumentaci žalobkyně, která již od počátku upozorňovala, že SZIF posuzoval splnění podmínek pro něco jiného, než je předmětem projektu.
11. C) Napadené rozhodnutí je nicotné pro svou vnitřní rozpornost. Prvostupňové rozhodnutí – Oznámení – postrádá zákonné náležitosti, SZIF byl povinen vydat řádné, tedy obsahově i formálně správné rozhodnutí.
12. Žalobkyně následně do částí žaloby pod bodem III. nadepsané „Věcná rekapitulace řízení a napadeného rozhodnutí“ a také do části IV. nadepsané „Vypořádání jednotlivých bodů odůvodnění“ včlenila konkretizaci výše uvedených námitek ad A) a B), a to cestou oponentury k postupu a požadavkům SZIF a dále i žalovaného.
13. V části pod bodem III. žalobkyně namítala svévoli SZIF patrnou z korespondence s metodikem SZIF. Tuto svévoli dovozovala ze skutečnosti, že ač žalobkyně žádala o dotaci na vybudování nového plotu v některých částech areálu, které by kryly starý ohradní systém nebo by nahradily do té doby používané mobilní sítě, SZIF v řízení neposuzoval předmět dotace, tj. zde zamýšlené ohradní systémy, ale celý pastevní areál, který vůbec nebyl předmětem řízení. Podle žalobkyně je předmětem dotace pouze oplocení v konkrétních úsecích, a proto ve vztahu pouze k tomuto oplocení měla být posuzována otázka „funkčního celku“, nikoliv ve vztahu k celému areálu. SZIF tedy požadoval dodatečné informace o areálu v rozsahu a v podobě, které nepotřeboval – zákresy situace v areálu mimo úseky, ve kterých byla zamýšlena dotovaná výstavba nových ohrad, které žalobkyně nebyla objektivně schopna dodat, nadto ve lhůtě 8 dní. SZIF odmítl provést místní šetření ke zjištění situace. Žalobkyně namísto toho srozumitelně vysvětlila, proč takové zákresy nelze pořídit, bylo tedy podle ní nepravdivé tvrzení žalovaného, že něco nedoložila, když doložila vše, co bylo možné. Požadavek na doložení nemožného je pak podle žalobkyně nezákonný.
14. Žalobkyně naamítala, že žalovaný ignoroval vysvětlení, že mobilní systémy nelze zakreslovat, když nemají žádné umístění a také skutečnost, že uzavřenost areálu byla nepochybná, když areál již takto fungoval a umístění mobilních ohrad bylo popsáno slovně.
15. Žalobkyně dále v části pod bodem IV. žaloby koncipovala své námitky proti citaci argumentů žalovaného z podkladů řízení a právních předpisů v napadeném rozhodnutí, které považovala za nejasné a úplné.
16. Namítala, že není zřejmé, proč žalovaný v napadeném rozhodnutí citoval jednotlivé položky Žádosti, když nešlo o zjištění, ale o podklady žádosti, z nichž byl jasný náskok záměru a podrobné informace, a proto není žalobkyni zřejmé, co žalovaný k citaci pojmu „funkční celek“ dle Obecné části Pravidel potřeboval výzvou k žalobci k doplnění žádosti ověřovat. Konstrukce oplocení byla v žádosti podrobně popsána a představovala funkční celek ve smyslu schopnosti zabránit průchodu zvířat v tomto úseku.
17. Žalobkyně považovala za vnitřně rozpornou argumentaci, že žalovaný na jedné straně připouští v rámci areálu možnou náhradu jen části oplocení, na druhé straně však aplikuje kritéria pro funkční celek na celý areál. Hodnotil tak něco, co není předmětem projektu a co již jako provozuschopný a funkční celek existovalo, přičemž smysluplné bylo zkoumat,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

zda nově vybudované ohrady nebudou méně účinné než ty původní, tedy zkoumat funkčnost toho, co má být vybudováno. Žalobkyně má za to, že jasně vysvětlila, že areál bude schopen zajistit pastvu zvířat, neboť nově vybudované ploty budou doplňovány mobilními ohradami. Tuto informaci žalobkyně poskytla, avšak nezakreslila, neboť nešlo zakreslit něco, co je mobilní. Pevně umístěné objekty v dílčích úsecích pak slouží jako zábrana, jejich použití ale žalobkyně neplánovala v nějakém konkrétním rozsahu jejich použití, když plánované ohrady jsou od nich vzdálené. Požadavek na jejich zakreslení byl proto i v tomto směru nesplnitelný. Žalovaný ignoroval vysvětlení žalobkyně i přesto, že žalobkyně doplnila fotodokumentaci o technický popis plánovaného ohrazení.

18. Žalobkyně se vymezila proti tomu, že by to byl žalovaný, komu by příslušelo určovat, jakou výstavbu lze podporovat z veřejných zdrojů, neboť má zadání určené definicemi a cíli příslušné výzvy, ty však neuvedl. Nevysvětlil, proč cíle nebyly naplněny v případě projektu žalobkyně a přitom by byly splněny při vybudování ohrad do nějakého uzavřeného útvaru.
19. Žalobkyně namítala, že podrobně vysvětlila, že cílem projektu není vybudování uzavřeného areálu, ale pouze funkčních ohrad v určených úsecích, tedy že uzavřenost areálu nelze vůbec zkoumat. Dále vysvětlovala, že na jiných místech než dotovaných ohradami bude bráněno průchodu dobytka flexibilním umístěním mobilních ohrad, což nelze zakreslit. Nezákonnost napadeného rozhodnutí SZIF pak žalovaný potvrdil tím, že SZIF konkrétně neuvedl, v čem je spatřováno neplnění funkčního celku. Ani žalovaný nepředložil žádnou srozumitelnou úvahu prokazující, v čem chybí naplnění cílů projektu ve výkladu žalobkyně.
20. K požadavku na doplnění pastevního areálu jako celku o příklad typu překážek v terénu žalobkyně poukázala na to, že vysvětlovala, že využití nějakých objektů (zdi, stávajícího plotu) bude možné podle toho, jak bude vedeno mobilní ohrazení, což není možné objektivně zakreslit.
21. K výkladu žalovaného ohledně pevného oplocení a jeho funkce, které tak musí sloužit v kontextu pastevních areálů, žalobkyně zopakovala, že zakreslila to, co zakreslit mohla, tedy nikoliv mobilní ohrazení, které lze umístit v podstatě kdekoliv. Mobilní ohrady nebyly spučástí projektu, to nebylo možné ani v náčrtku, a proto není pravdou, že vědomě požadavku dodat zákres nevyhověla.
22. Závěr žalovaného, že žalobkyně *ve stanovené lhůtě neodstranila nedostatky žádosti o dotaci, a proto SZIF ukončil administraci v souladu s bodem 4.7 písm. l) Obecných podmínek*, žalobkyně považovala za uměle vytvořenou záminku. Žalobkyně doložila vše, co bylo potřeba k posouzení otázky, zda je plot (tedy ohrada tvořená sloupy, dráty, izolátory a zdrojem) funkčním celkem. Žalovaný požadoval doklady k posouzení otázky, zda je funkčním celkem celý areál a žalovaný takové požadavky vůbec nebyl oprávněn vznášet.
23. Argumentaci žalovaného k tomu, že žalobkyně sama *připustila, že v daném případě ještě pravděpodobně dojde ke změně užívacích práv, tzn., že pevné oplocení je budováno s rizikem, že může dojít ke změně hranic pozemků*, považovala za důkaz dezinterpretace a snahy Žádost odmítnout. Řízení bylo vedeno úřední osobou, která zcela zjevně nechápe psaný text a důvodem musí být to, že je buď podjatá, nebo nezpůsobilá projekt vůbec posuzovat.
24. Žalobkyně shrnula a znovu připomněla, že předmětem dotace nebyl areál jako celek, ale pouze konkrétní úseky pevných ohrad tam, kde to bylo možné již postavit bez rizika změn hranic pozemků. Žalobkyně věděla, kde chce nové úseky postavit, to zakreslila do náčrtku, avšak neměla prostředky na to, aby zanášela z terénu do naprosto nespolehlivých map

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

umístění fragmentů původního oplocení. Vše doložila, pouze jiným způsobem, a to nikoliv svévolně, ale proto, že to formou zákresu nešlo. Pokud měl SZIF nadále pochyby, byl povinen provést místní šetření. Pokud pochyby neměl, nebyl důvod vydat zamítavé rozhodnutí.

25. Proti vypořádání námitky podjatosti v napadeném rozhodnutí žalobkyně poukázala na zjevnou nesmyslnost textů vydaných úředními osobami s tím, že osoba sepisující takový text musí mít nějaký jiný důvod tak činit, tedy musí být podjatá nebo je nezpůsobilá vůbec projekt posuzovat.
26. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí mu předcházející jako nezákonná zrušil a zavázal žalovaného vydat rozhodnutí, v němž bude posuzovat předmět projektu, tedy budované úseky ohradních systémů (plotů).

IV. Vyjádření žalovaného

27. Žalovaný vyjádřil přesvědčení, že SZIF neporušil Pravidla ani správní řád, když vyzýval žalobkyni k doplnění Žádosti. Vyžádat si od žadatele kdykoliv jakékoli doplňující údaje a podklady potřebné k posouzení žádosti je v souladu s kap. 3 písm. w) Obecných podmínek Pravidel. Žadatel je pak povinen poskytovat SZIF veškerou součinnost a předkládat dokumentaci tak, jak jej SZIF vyzve. Pokud tomu žadatel nevyhoví, je mu udělena sankce C odpovídající dle kap. 13 písm. c) Pravidel ukončení administrace jeho žádosti. Na tento případný důsledek SZIF žalobkyni výslovně upozorňoval. SZIF byl povinen posoudit, zda projekt splňoval kritérium funkčního celku. Žalobkyně měla podle žalovaného zakreslit předpokládané umístění mobilního ohrazení a ostatních tvrzených přirozených překážek. Zakreslení mobilního ohrazení možné je, žalobkyně ho zakreslila i v případě jiného projektu, v operaci 4.1.1., který byl proplacen a týkal se právě mobilního zařízení ve stejném katastrálním území, na které žalovaný konkrétně odkázal. Oplocení, ačkoli mobilní, bylo třeba umístit na dosud neoplocená místa, nebo oplocená nedostatečně. SZIF tedy nebyl povinen posuzovat pouze předmět dotace, tj. část oplocení, na kterou požadovala žalobkyně dotaci, tzn. sloupy, dráty, izolátory a zdroj, jak uvádí žalobkyně, ale byl oprávněn fakticky spíše povinen posuzovat i smysl plnění cíle projektu, tzn. nové oplocení pastveních areálů. SZIF vydal dvě výzvy k doplnění téhož, kdy žalobkyni vyzval k předložení téhož zákresu. Žalobkyně namísto toho, aby zakreslila předpokládané umístění mobilního ohrazení a ostatní tvrzené přirozené překážky, žádosti o dodatečné doplnění mapy nevyhověla s odůvodněním, že se jedná o účelový požadavek, který není schopna splnit. Žalobkyně v reakci rozváděla, proč nesouhlasí s požadavky SZIF, danými termíny a veškeré skutečnosti považuje za důkaz nekompetence k posuzování zemědělských projektů u osob, které takové požadavky vznáší. Žalovaný je, oproti tvrzení žalobkyně, naopak povinen určovat, jakou výstavbu lze z veřejných zdrojů podporovat. Kdyby žalobkyně požadovaný zákres předložila, nedošlo by k zastavení administrace její Žádosti. Žalobkyně toto však nesplnila zcela nepochopitelně, když je zjevné, že si byla vědoma, k čemu je vyzývána. Její odůvodnění k nedodání požadovaných podkladů podle žalovaného nebylo dostačující a žalobkyně nedoložila uzavřenost areálu. Argumentaci žalobkyně, že plot plní svou funkci, jestliže končí bez ničeho a zvěř se do druhého úseku dostane tím, že plot obejde, je absurdní.
28. Žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu v plném rozsahu zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

29. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) v rozsahu žalobních námitek. Přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst 1 a 2 s.ř.s.).
30. Ze správního spisu vyplývá, že Žádost o dotaci byla žalobkyní podána v rámci Výzvy učiněné pro účely poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014-2020 a v souladu s podmínkami této Výzvy se žádost o dotaci řídila Pravidly, kterými byl žadatel (zde žalobkyně) povinen se řídit.
31. Pravidla, které měla žalobkyně porušit, stanovila následující:
32. Pravidlo Obecných podmínek Pravidel kap. 4.7. písm l) stanovilo, že *nedojde-li k odstranění závad/zjištěných nedostatků (na výzvu nebude ze strany žadatele reagováno nebo odstranění závad/nedostatků nebude kompletní), považuje se Žádost o dotaci za chybnou a z tohoto důvodu bude ukončena její administrace.*
33. Pravidlo Společných podmínek Pravidel, kap. 5 bod 6. stanovilo, že *realizací projektu vznikne samostatný funkční celek.* K tomuto pravidlu soud konstatuje, že:
34. Podle části A Obecných podmínek (Základní pojmy a zkratky), písm. k) *je funkčním celkem „takový projekt, jehož výsledkem je plně provozuschopný, účinný a účelný celek ve smyslu plnění cílů operace/ projektu i bez realizace dalších projektů,*
35. Podle Žádosti učiněné na příslušném tiskopise žalobkyně uvedla, že Předmětem projektu, k němuž žalobkyně žádala o dotaci, byla oprava pastevních areálů formou vybudování nového oplocení pastevních areálů. Žalobkyně uvedla, že s podporou dotací v rámci PRV by společnost žalobkyně ráda postavila nové oplocení a ohrazení pastevního areálu na místě původních.
36. V rámci Popisu současného stavu a zdůvodnění projektu žalobkyně uvedla, že cit: „současné oplocení pastevních areálů je v nevyhovujícím stavu, a proto bude nutná jejich modernizace a výstavba nových funkčních oplocení, které budou součástí funkčního celku. Oplocení lze budovat v libovolném rozsahu průběžně a tím zlepšovat kvalitu fungování pastevních areálů, které zůstávají stále plně funkční Budované oplocení pastevních areálů vytvoří páteřní síť, které bude sloužit pro přehánění zvířat (ovce 114 ks) a skot (19 ks) a jejich pastvu.“
37. V kolonce Výsledky projektu žalobkyně uvedla jako výsledky – snazší manipulaci se zvířaty, která nebudou trpět zamotáním do nekvalitních ohradníků. Snížení riziku škod na zvířetech. Větší výnos zelené hmoty.
38. V rámci kolonky Ostatní žalobkyně uvedla materiální a technické vybavení oplocení.
39. K Žádosti žalobkyně doložila katastrální mapu, do které zakreslila nové oplocení pastevních areálů zvýrazněnými úseky včetně rozměrů, tyto úseky mapují průběh oplocení tak, že v některých místech končí a nenavazují, přičemž ne zcela vždy je z katastrální mapy zjištělný stav v terénu, kde zvýrazněné zakreslení oplocení končí. Lze seznat, že v některých místech vede cesta a jsou zde pozemky s možnými objekty, nicméně část zakreslení zabíhá i do pozemků, kde žádné objekty nejsou. Ze žádosti o dotaci ani z příložené katastrální mapy tak nevyplývalo začlenění či návaznost na stávající ohrazení pastevních areálů, které žalobkyně v Žádosti zmiňuje, a uvedení, které pozemky tvoří pastevní areály.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

40. Žalobkyně byla postupně dvěma žádostmi SZIF ze dne 27. 6. 2018, ze dne 10. 7. 2018 vyzvána k doplnění formálních nedostatků. Pro účely posouzení žalobních námitek jsou však podstatné žádosti SZIF ze dne 16. 10. 2018 (1. žádost o doplnění neúplné dokumentace) a ze dne 3. 12. 2018 (2. žádost o dodatečné doplnění), a to proto, že v nichž SZIF požadovala a dala žalobkyni najevo, v jakém směru je nezbytné žádost doplnit, asice, že dle zákresu v doložených mapách projekt splňuje funkční celek, neboť takový cíl projektu dle Instruktažního listu k žádosti o dotaci, str. B1, nebylo možné z hlediska funkčnosti areálů dovodit.
41. Soud přisvědčuje tomu, že žalobkyni (pravděpodobně při jejím přesvědčení, na které lze usuzovat již z odvolání, že jí zamýšlené vybudování oplocení představuje samo o sobě funkční celek), nemuselo být zřejmé, co SZIF k doplnění požaduje pouhým obecným odkazem na provozuschopnost a funkčnost areálu. Z poznámky SZIF v její 1. žádosti o doplnění, že nemá jít o prosté nahrazení investice, byť význam tohoto pojmu byl nepřesný, jak posléze zhodnotil i žalovaný, bylo přesto možné usuzovat na to, že z hlediska dotace není relevantní pouhá oprava či náhrada dosavadní určité části oplocení, nýbrž je vyžadováno doložení celku areálu či dle Žádosti areálů.
42. Žalobkyně ve svém vyjádření k 1. žádosti SZIF o doplnění neúplné dokumentace ze dne 16. 10. 2018 uvedla: „Z komentáře ve Výzvě nechápeme, jak lze z mapy zjistit, že by v rámci projektu „vybudování nového oplocení pastevních areálů“ mělo vzniknout něco, co nebude funkční. Textu Výzvy nerozumíme, budované oplocení je funkčním celkem, nemůžeme v tomto bodě žádost nijak upravit ani doplnit, přidáváme pouze tento text na vysvětlení. Oplocení z povahy věci představuje překážku, která má bránit průniku přes linii této překážky. V daném případě má bránit průniku určitého typu zvířat (zde ovce a skot) a tomu bude odpovídat její povaha, jak je popsána jinde v projektu. Pevné oplocení je vždy funkčním celkem samo o sobě, bez jakýchkoliv návazností, pokud plní svou funkci v té délce a umístění, kde stojí, tedy brání průchodu zvířat přes linii vymezenou svým umístěním. K tomu musí v principu sestávat z kůlů, drátů a napájení, to vše sestavené pomocí dalších doplňků (izolátory, brány ap.). Z Výzvy není patrné, proč by řádně postavené oplocení nemělo být funkčním celkem jen podle toho, kudy vede. Ze zákresu v mapách je jasné zamýšlené umístění budovaného pevného oplocení. Toto umístění je výsledkem různých faktorů:
- a) Pevné oplocení není budováno tam, kde již existuje jiný důvod, pro který není potřeba (zeď budovy nebo plot sousedního zemědělce).
- b) Pevné oplocení není budováno tam, kde nelze v tuto chvíli spolehlivě určit hranici pozemků užívaných Žadatelem v budoucnu. V dané oblasti neexistuje spolehlivá digitální katastrální mapa, využití pozemků je stabilizováno jen na úrovni LPIS a probíhají komplexní pozemkové úpravy. Některé hranice pozemků jsou jasné i bez katastrálního operátu (hranice louky a lesa, užívané cesty ap.), zatímco jiné hranice se mohou v důsledku pozemkových úprav, či prostě jen v důsledku dalšího období hospodaření v LPIS změnit. Za této situace není rozumné v těchto úsecích budovat nákladné oplocení, ale je nutné tyto úseky řešit mobilními sítěmi.
- c) Pevné oplocení je budováno tam, kde to je možné bez rizika změny vedení hranic pozemků proto, že dosud používané mobilní sítě nejsou přijatelnou alternativou. Zvířata se do nich zamotávají, trpí, mohou je pobořit a utíkat, a i samotná instalace je časově náročná.
- d) Pevné oplocení je budováno tak, aby bylo vůbec možno hospodařit. Zvířata je nutno pustit na větší nebo menší plochu podle stavu pastviny a jejich počtu a druhu. Proto je vždy konkrétní pevné

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

oplocení budováno jen v takovém rozsahu a umístění, aby mohlo být využíváno flexibilně podle provozních potřeb.

Současné oplocení pastevních areálů je v nevyhovujícím stavu a proto je nutná jejich modernizace a výstavba nových funkčních oplocení, které budou součástí funkčního celku. Oplocení lze budovat v libovolném rozsahu průběžně a tím zlepšovat kvalitu fungování pastevních areálů, které zůstávají stále plně funkční. Budované oplocení pastevních areálů vytvoří páteřní síť, které bude sloužit pro přehánění zvířat (ovce (114ks) a skot (19ks) a jejich pastvu.“

43. *Žalobkyně dále uvedla, že : ...“dokument je sice nadepsán jako “Žádost o doplnění neúplné dokumentace ...”, z jeho textů nelze vyčíst nic, co by nějak vysvětlilo, v jakém smyslu je již dříve předložená dokumentace neúplná. Pochopili jsme tento dokument tedy tak, že ve skutečnosti nejde o žádost o doplnění neúplné dokumentace, ale že jde o výzvu k vysvětlení některých částí předložené dokumentace a ve dvou případech že jde o výzvu k opravě chyby v psaní. Níže proto předkládáme vysvětlení některých částí dokumentace. Protože však jsou tyto nejasnosti ze strany SZIF formulovány neurčitě, nemůžeme vyloučit, že naše vysvětlení bude potřeba dále rozšířit, což jsme připraveni opět udělat.“ A dále k umístění pozemků uvedla: “Z uvedených textů se zdá, že SZIF očekává nějaké přesnější vymezení. V daném území není k dispozici přiměřené spolehlivá digitalizovaná katastrální mapa a proto je prakticky nemožné identifikovat umístění jednotlivých pozemků. Žadatel uvedl ty pozemky, které se s největší pravděpodobností, a s přihlédnutím k místnímu zvykovému užívání a stavu v LPIS, jeví jako pozemky využívané, za které platí nájem. S ohledem na probíhající komplexní pozemkové úpravy tato parcelní čísla zaniknou a budou nahrazena novými, vymezenými především skutečným stavem užívání, a tím bude dosaženo stavu, kdy předem vybudované oplocení bude prokazatelně umístěno na pozemcích užívaných Žadatelem.“ (Doplnění shrnuto v dokumentu – Doplnění po admin. kontrole podepsané SZIF dne 23.10. 2018 – pozn. soudu).*
44. *Žalobkyně setrvala na své argumentaci i ve svém vyjádření k 2. žádosti SZIF o dodatečné doplnění ze dne 3.12.2018, v níž byl ze strany správního orgánu konkretizován požadavek tak, že : „je třeba vyjasnit funkční celek: pastevní areál tvoří funkční celek, pokud je kompletní, tedy zcela uzavřený; z doložených dokumentů nelze posoudit, zda budou naplněny cíle projektu, tedy snížení rizika útěku zvířat a škod na zvířatech. Pro účely posouzení výše uvedeného doplňte mapu pastevního areálu jako celku, ve které bude zakresleno stávající oplocení areálu, překážky typu „ploty jiných zemědělců nebo zeď budovy“, mobilní oplocení a oplocení, které je předmětem projektu, a to s upozorněním na možné ukončení administrace projektu, pokud nedojde k odstranění tohoto nedostatku.“*
45. *Žalobkyně ve svém vyjádření ke 2. žádosti o dodatečné doplnění ze dne 3. 12. 2018, kromě toho, co již sdělila ve svém vyjádření k 1. žádosti o doplnění k popisu projektu, dále uvedla:*
46. *„SZIF je povinen se vypořádat s předchozími podáními žadatele, ve kterých žadatel jasně a srozumitelně zdůvodnil, že realizací projektu vznikne funkční celek, tedy plně provozuschopný, účinný a účelný celek ve smyslu plnění cílů operace/projektu a to i bez realizace dalších projektů. Žádné takové posouzení projektu nebylo ze strany SZIF dosud provedeno, argumenty žadatele jsou v plném rozsahu ignorovány a pracovníci SZIF pouze opakuji požadavky, jejichž neodůvodněnost a nesplnitelnost žadatel již dříve namítal a vysvětlil. Žadatel výslovně prohlašuje, že jeho nyní vyslovené závěry mohou být založeny na pouhém nedorozumění, nicméně na základě toho, co bylo dosud ze strany SZIF učiněno v rámci administrace žádosti, jiné závěry dovodit neumí a proto očekává, že ze strany SZIF bude situace dále vyjasňována. K tomuto účelu pokračuje i v korespondenci s paní T.“ A dále „SZIF má sice právo požadovat informace, nicméně musí*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

postupovat přiměřeně. Žádná dokumentace nebyla nikým požadována nikdy od okamžku podání žádosti, ale najednou má být předložena v nesplnitelné lhůtě 8 dnů, v situaci, kdy současný stav lze charakterizovat jako "probíhající výstavba". Nyní nelze nic dokumentovat také z důvodů klimatických, je mlha a špatné světelné podmínky. Dodavatel je s pracemi v nějakém stadiu výstavby, ale zatím nebylo předáno, je také limitován počasím. Náhlé vznesení tohoto neurčitěho požadavku dne 3. 12. 2018, když mohl být vznesen kdykoliv od 31.8.2018, a požadavek na jeho splnění ve lhůtě 8 dnů, je nezákonnou šikanou. Žadatel učinil maximum, co lze za daných podmínek učinit a přikládá dvě fotografie (soubor ohrada1.jpg a ohrada2.jpg) jako dokumentaci konstrukce ohradních systémů. Žadatel vyjadřuje podiv nad skutečností, že osoby, které mají z titulu své funkce posuzovat projekty v této oblasti, nejsou schopny pracovat s dříve uvedeným popisem, resp. pokud považují za vhodné obstarat konkrétní obrazovou dokumentaci, že takový požadavek vznáší až za těchto okolností. Obě tyto skutečnosti žadatel považuje za důkaz nekompetence k posuzování zemědělských projektů a účelovosti ZODD2. Vzhledem k výše popsáným okolnostem nelze přijmout tyto formulace jako oprávněný požadavek ze strany SZIF. Namítáme, že jde o účelový postup, jehož jediným cílem je dosáhnout toho, aby žadatel nemohl vyhovět a administrace žádosti mohla být zastavena. Za těchto okolností žadatel není povinen vyhovět a tato situace není důvodem pro zastavení administrace žádosti.

Plánované vedení ohradních systémů, které jsou předmětem projektu, bylo již dříve vyznačeno, předloženo a je k dispozici. Není nám jasné, jak máme doplnit ostatní požadované prvky. Nemáme technické prostředky pro zakreslování reálných předmětů v terénu do mapy, nadto ani žádná dostatečně spolehlivá mapa zde neexistuje, probíhají pozemkové úpravy a digitalizace. Požadavek na "zakreslení stávajícího oplocení areálu" je zcela mimo naše technické možnosti stejně jako požadavek na zakreslení jiných překážek. Pokud bychom předložili nějaké přibližné schéma, mohlo by nám být vytknuto uvádění nesprávných informací. Znovu poukazujeme na to, že budovaný ohradní systém je plně funkčním celkem, protože v linii svého vedení brání průchodu zvířat kvalitativně lépe než dosavadní řešení (převážně mobilní brazení). Z důvodů flexibility při hospodaření neexistují další pevné linie a nic dalšího se tedy zakreslovat nedá, protože to prostě nemá existující umístění. Patevní úseky se uzavírají podle momentální potřeby různě, tedy zabránění průchodu zvířat přes jiné linie je řešeno jinak, v liniích, které nyní nemohou být známy a s projektem to nesouvisí. Jednoduše je to tak, že na v projektu budované ohradní systémy budeme navazovat různými typy mobilních brazení tak, jak to bude potřeba a pokud dojdeme k nějaké pevné překážce, tak ji taky využijeme. Ale nyní se to nedá nakreslit. Za zcela absurdní pak považujeme požadavek bychom zakreslili "mobilní oplocení", které je mobilní, přemísťuje se v sezoně cca v intervalech 2-8 týdnů a nyní je převážně uskladněno pod střechou. Opět namítáme, že tento požadavek je nesplnitelný, představuje šikanu a je neoprávněný.

47. Žalobkyně dále uvedla, že : ...úřednice SZIF postupují nezákonně, protože předpojatě považují za naplnění cíle projektu/operace toliko to, co si samy představují jako "vybudování ohradního systému v půdorysu uzavřeného geometrického tvaru". Takové řešení asi také může vyhovovat podmínkám operace, není však jediné a žádný takový zužující výklad ze závazných podkladů (zejména výzva a pravidla) nevyplyvá. Role metodika nespočívá ve svévolném zužování výkladu závazného zadání, ale pouze ve sjednocování a vyjasňování postupů při aplikaci závazné právní úpravy ...Zde metodik neposuzuje, zda námi předložený projekt vyhovuje požadavkům operace. Místo toho posuzuje, zda předložený projekt odpovídá nějakého metodikem předjímanému řešení (vybudování uzavřené ohrady), což je postup nezákonný..... Žadatel jasně vysvětlil, že jeho záměrem není vybudovat ohradu v půdoryse, který by kopíroval obvod nějakého uzavřené geometrického tvaru, přesto se paní T. a dle jejích instrukcí i paní Šafková stále domáhají zákresu, který reálně nejde vůbec vypracovat. Přestože na to žadatel opakovaně upozorňoval, ignorují tato

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

vysvětlení žadatele a vytvořily dokument ZODD2, který vyvolává silné podezření, že má sloužit jako formální podklad pro zastavení administrace žádosti. Žadatel uvedl, že ohradní systém bude kompletní, bude sestávat z kůlů a na nich umístěných drátech tak, že bude zajištěna plná funkce ohradního systému, tedy zamezení průchodu zvířat přes linii, po které vede ohradní systém. Z přiložené dokumentace je patrné, že ohradní systém tomuto účelu plně vyhovuje. Oproti dosud používaným mobilním sítím jde o zásadní zlepšení funkčnosti a rovněž o zlepšení komfortu pro zvířata, která se do napnutých drátů nezamotávají tak, jako se zamotávají do sítí. Zcela odmítáme výklad, že ohradní systém musí vymezit nějaký uzavřený geometrický útvar, protože takový požadavek z ničeho neplyne a navíc je v naprostém rozporu se smyslem a účelem projektu. Jak jsme dříve uvedli v bodě d) výše, zvířata jsou pasena na proměnlivých výměrách podle různých hledisek (přehánění z důvodů omezení přenosu parazitů, velikost se liší dle momentálního stavu porostu a/nebo počtu zvířat ap.). Pastevní areál proto nelze v našich podmínkách vybudovat jako soustavu ohradních systémů, které uzavírají nějaký ucelený geometrický útvar. Takový útvar by totiž byl buď příliš velký (a pak by stejně musel uvnitř dále dělit mobilní sítěmi) nebo by tvořil "šachovnici" malých ohraničených plošek, které by se sice krásně využívaly na přehánění, ale zase by nebylo možné ošetřovat porosty. Proto jsou linie ohradního systému vedeny výslovně jen tam, kde na jedné straně přináší pevná ohrada lepší ohrazení (hranice pozemků, sousedů ap.), ale kde na druhé straně nepřekáží flexibilnímu hospodaření. Toto vše bylo uvedeno pod písmenem d) výše: "d) Pevné oplocení je budováno tak, aby bylo vůbec možno hospodařit. Zvířata je nutno pustit na větší nebo menší plochu podle stavu pastviny a jejich počtu a druhu. Proto je vždy konkrétní pevné oplocení budováno jen v takovém rozsahu a umístění, aby mohlo být využíváno flexibilně podle provozních potřeb." (shrnuť také v dokumentu – Doplnění po admin. kontrole podepsané SZIF dne 23.10. 2018 – pozn. soudu).

48. Ze správního spisu tak vyplývá, že celý spor mezi účastníky řízení vyvěrá z nepochopení žalobkyně požadavků SZIF a Pravidlům dotace. Pravidla dotace, jak bylo výše citováno, jasně stanovila, že funkčním celkem je takový projekt, jehož výsledkem je plně provozuschopný, účinný a účelný celek ve smyslu plnění cílů operace/ projektu i bez realizace dalších projektů, Cílem operace se nepochybně jeví (dle výslovného popisu v Žádosti oprava pastevních areálů formou vybudování nového oplocení pastevních areálů s tím, že oplocení pastevních areálů je v nevyhovujícím stavu, a proto bude nutná jejich modernizace a výstavba nových funkčních oplocení, které budou součástí funkčního celku. V žádosti o dotaci není uveden žádný popis pastevních areálů, jejich hranice, ať již přirozené či vymezené jinými překážkami či stávajícím oplocením, v Žádosti není ani uvedeno, jak nově budované oplocení, bude-li tvořit „páteří síť“ sloužící pro přehánění zvířat, tedy lze rozumět jakousi centrální překážku, bude dotvářet a zkvalitňovat již stávající, existující pastevní areály, resp. zda i včetně této sítě půjde o uzavřený funkční celek a zda cílem projektu vůbec má nebo nemá být uzavřený celek (viz polemika žalobkyně s požadavkem na uzavřenost areálů, poukaz na flexibilitu, nepevné linie, nemožnost zakreslování, nekonstatní umístění ve vyjádření k 2. žádosti o dodatečné doplnění). Protože z podané žádosti i jejích příloh není zcela zřejmý stávající stav pastevních areálů, resp. zda byly doposud provozovány jako funkční celek a případně v jakých přirozených či zbudovaných hranicích, byl správní orgán nejen oprávněn, ale i pro účely zvážení efektivity veřejné podpory povinen vyjasnit účel a cíle projektu, konkrétně obraz pastevních areálů v jejich hranicích, úkol páteří sítě budovaného ohrazení, a to prostě proto, aby nejen žalobkyně, ale i správní orgán neměl pochybnosti o funkčním celku. K tomu byl žalobkyni poskytnut dostatečný prostor. Z obsahu obou žádostí o doplnění ze dne 16. 10. 2018 a ze dne 3. 12. 2018 je zřejmé, že se SZIF postupem komunikace se žalobkyní snažil zajistit dokumentaci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

současného stavu a ve své 2. žádosti k neporozumění žalobkyně výslovně konkrétně uvedl, jakým způsobem má žalobkyně vyjasnit požadavek funkčního celku. Výslovně k části B1 Popis projektu vysvětlil, že funkčním celkem je pastevní areál, pokud je kompletní, zcela uzavřený, když z doložených dokumentů nebylo možné posoudit, zda budou splněny cíle projektu. Konkrétně požadoval doplnit mapu pastevního areálu jako celku, ve které bude zakresleno stávající oplocení areálu, překážky typu „ploty jiných zemědělců nebo zeď budovy, mobilní oplocení a oplocení, které je předmětem projektu“. Přitom byla žalobkyně znovu jako v 1. žádosti o doplnění upozorněna na články Pravidel, které v případě nedoplnění či neodstranění neúplností umožňují ukončení administrace žádosti. Zároveň SZIF co do místa realizace upozornil na nezbytnost souladu se současným označením parcel k datu registrace žádosti.

49. Žalobkyně požadované údaje v návaznosti na obě žádosti SZIF nedoplnila nejen ve stanovených lhůtách (14 dní u 1. žádosti, a 7 dnů u 2. žádosti), ale reagovala zcela neefektivně, argumentačně sporně se subjektivním uchopením smyslu 2. žádosti (viz také nevěcné vyjádření žalobkyně k této 2. žádosti ze dne 22.10.2018, a to oproti svému zájmu na poskytnutí dotace, kdy buď trvala na tom, že předmětný projekt splňuje požadavky funkčního celku pastevních areálů (neboť to žalobkyně ví) nebo zejména (a rovněž ve své odvolací reakci na Oznámení) vedla z hlediska podmínek dotace poněkud nevhodnou polemiku s jednotlivými vysvětlivkami dle bodů Instruktažního listu k Žádosti o dotaci. I když soud může mít pochopení pro uvedenou polemiku se striktními úředními požadavky z hlediska znalostí žalobkyně v oblasti chovu domácích zvířat a o funkčnosti ohradního systému, je třeba upozornit na to, že v dané věci bylo poskytnutí dotace vázáno na splnění podmínek dotace dle Pravidel, kdy žalobkyně není tím, kdo by si dle své zemědělské praxe a zkušeností určovala, jaké práce, objekty či výstavbu lze podporovat z veřejných zdrojů resp. jak by měly vypadat požadavky Pravidel pro účely veřejné podpory. Pokud Pravidla dotace stanovila, že realizací projektu vznikne samostatný funkční celek, tím bezesporu z hlediska plnění cílů (zdůvodnění) projektu dle Žádosti bylo třeba doložit, že nejde jen o modernizaci části oplocení, ale že její realizací vznikne funkční celek či bude potvrzen stávající funkční celek. Uvedenou druhou možnost soud vyvozuje ze samotné úvahy žalovaného, když žalovaný v hodnocení okolností Žádosti žalobkyně vůbec nepopírá, že by realizací projektu nemohl vzniknout provozuschopný a funkční celek pastevních areálů vytvářející modernizací oplocení lepší podmínky a přínos v chovu hospodářských zvířat, avšak za předpokladu, že stávající stav oplocení či jiných překážek v terénu spolu s projektem zamýšleného oplocení již tento celek vytváří. Spor mezi účastníky totiž netkvěl v tom, zda v daném místě již působí ohrazení jako funkční celek, což žalobkyně v řízení uváděla a uvádí to i nyní v bodě III. žaloby, nýbrž v tom, že žalobkyně tato svá tvrzení, která mohou být pravdivá, pro účely posouzení Žádosti nedoložila. Jistěže předmětem dotace není pastevní areál a že předmětem dotace je pouze oplocení v konkrétních úsecích, nicméně předmět dotace (projekt) je *pro účely* veřejné podpory posuzován v souvislosti s cílem, k němuž je určen, a to je zde zkvalitnění *fungování pastevních areálů* pro pastvu zvířat. Sama žalobkyně v žalobě uvedla, že by považovala za diskutabilní funkci pastevního areálu v případě, že by se v něm nedalo pást a utíkala z něj zvířata. Jakým stávajícím způsobem však pastevní areály tomuto již nyní zabírají (jakými hranicemi, věcmi, terénem apod.) žalobkyně na výzvu SZIF neprokázala. Namísto toho v žalobě přenášela vysvětlení svého výkladu, že budování pouze některých úseků je také naplněním definice funkčního celku, na úřední osoby a vytýkala jejich požadavek na zákresy situací mimo úseky, ve kterých byla zamýšlena dotovaná výstavba nových ohrad. Její tvrzení, že projekt nepokrýval omezení zvířat v jiných

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

úsecích areálu se stále týká stejné otázky a nejasného doložení hranic areálů, když žalobkyně uváděla a znovu namítá, že vybudováním nového oplocení bude opraven již před zahájením projektu *existující* pastevní areál.

50. Stávající ohrazení areálů či areálu, ať již tvořené stálými objekty, přírodními překážkami, jiným ohrazením apod. bylo nezbytné doložit, tj. minimálně zakreslit a také popsat tak, aby mohlo být posouzeno splnění pravidla funkčního celku dle kap. 1, písm. k) Obecné části Pravidel, podle něhož je funkčním celkem takový projekt, jehož výsledkem je plně provozuschopný, účinný a účelný celek ve smyslu plnění cílů operace/ projektu i bez realizace dalších projektů. Uvedený dovětek – smysl plnění cílů operace/projektu právě determinuje správnost požadavku SZIF na přehlednost a zakreslení toho, jak bude projekt žalobkyně, tj. částečné nové oplocení přispívat k cíli podmínek dotace. Cílem a smyslem poskytnutí dotace nebylo nové oplocení jako pouhé umístění samostatného objektu oplocení v jeho vlastním funkčním provedení prostřednictvím jeho vybavení stavebně technickými komponenty, které žalobkyně uvedla v Žádosti, obhajovala v reakci na Oznámení a i v bodě 28. podané žaloby, ale to, k čemu měl projekt sloužit. To také odpovídalo pravidlu Společných podmínek Pravidel, kap. 5 bod 6. které zcela explicitně stanovilo, že *realizací projektu vznikne samostatný funkční celek*. Aby mohla být realizace nového oplocení dotována z veřejných prostředků, nemohl být projekt (oplocení) z hlediska dotačních pravidel jen sám sebou, ale musel by vést k fungování celého stávajícího areálu tak, aby z důvodu nového ohrazení ve spojení se stávajícím stavem byl naplněn účel dotace, tj. zkvalitnění pastevních areálů, přehánění zvířat v areálu a nepochybně s tím spojené zábrany úniku zvířat z areálů. Tedy jediné v případě a za podmínky, že k tomuto bude nové oplocení, k němuž se požadavek dotace vztahuje, sloužit a zrenovuje stávající areál v projektované části tak, že tento areál bude lépe a kvalitněji sloužit jako funkční celek. Ostatně toho si musela být žalobkyně vědoma již při vytýčení cílů Žádosti a nelze jí přisvědčit v tom, že není zřejmé, co mělo být *ověřeno*, přičemž to nebyla jen konstrukce oplocení. Žalobkyně si toho musela být vědoma i při podání žaloby, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí, které žalobkyně také cituje v bodě 15 žaloby, zcela srozumitelně uvedl, proč nemohl ověřit funkčnost areálu (nové oplocení na nic nenavazovalo, končilo bez ukončení volně v krajině) a nebyl tak zřejmý terénní stav celého pastevního areálu.
51. Celý spor tak dle náhledu soudu vykazuje prvky posuzování věci účastníky řízení z odlišných hledisek. Ze strany žalobkyně je to neporozumění limitům dotačních Pravidel, nárokových pro účely veřejné podpory doložení funkčnosti pastevních areálů jako celku. Ze strany žalovaného pak od uvedeného se odvíjející požadavky na prokázání skutkového stavu v terénu ze strany žalobkyně (nikoliv jen jejím tvrzením o zachování a existenci stávajícího areálu a jen páteří obnově novým oplocením). To zcela logicky, když z katastrální mapy, ale ani ze Žádosti a jejího doplnění ze dne 9.12.2018 nelze bez dalšího obraz pastevních areálů a jejich hranice dovodit. To navíc za situace, kdy pastevní areály, jak žalobkyně v odvolání připustila, pravděpodobně projdou změnou užívacích práv, což vyvolalo pochybnost, že se některé hranice mohou změnit, a dále, když žalobkyně v doplnění Žádosti zmínila ohrazení areálu hranicemi louky, lesa a užívané cesty. Nadto nebylo zřejmé, v jakých místech dle svého tvrzení žalobkyně plánuje hrazení mobilními sítěmi, zda v rámci a uvnitř areálu jen pro přehánění zvířat nebo na hranicích areálu, je-li tam např. louka les či jiná úniková cesta. Proto i bez těchto alespoň zákresů možných mobilních plotů a vyjasnění míst, kde lze mobilní ploty uplatnit, nebyla žádost pro účely posouzení dotace kompletní.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

52. SZIF i žalovaný tedy postupovali správně, pokud shledali nezbytnost výzev k doplnění žádosti a požadovali takové doložení (zakreslení) předmětu projektu, a tedy i předmětu dotace tak, aby bylo možné ověřit, že oprava oplocení je plánována a zasazena do terénu za splnění podmínky vzniku samostatného funkčního celku, zde konkrétně pastevních areálů, a bude sloužit proti úniku chovaných zvířat. Přitom správní orgány a ani soud nemají za to, že by při realizaci projektu nedošlo ke vzniku či zachování samostatného funkčního celku areálů, má-li žalobkyně vědomost o tom, že v terénu existují stavební či přirozené překážky, které uzavřenost areálu s předmětným oplocením dotvoří. Nedorozumění účastníků řízení spočívá v tom, že žalobkyně odmítla stav v terénu zakreslit, byť i jednoduchým náčrtem spolu s konkrétním popisem stávajících relevantních pevných i případně mobilních překážek, které jsou či budou způsobilé spolu s oplocením žalobkyně dotvářet pastevní areály jako uzavřený celek s funkcí přehánění zvířat, ale i zabránění útěku chovaných zvířat. Byť předmětem projektu byla jen část oplocení v areálu (krajině), a v rámci projektu nebylo nutné nahradit celé původní oplocení, bylo pro účely dodržení pravidel nezbytné doložit, a to ze strany žalobkyně, která žádala o dotaci, znala stav v krajině a byla povinna se Pravidly řídit, že projekt přispěje k provozuschopnosti celého areálu. To v návaznosti na stávající stav tak, aby byla splněna podmínka Pravidel o provozuschopném funkčním celku. Povinnost prokázat splnění podmínek k poskytnutí dotace je vždy na žadateli, nikoliv na poskytovateli dotace, na němž neleží břemeno průkazu, že ten který konkrétní projekt žadatelů dle Pravidel dotace ob stojí. Námitka žalobkyně o neprovedení místního šetření ze strany SZIF, přestože se skutkově, z pohledu znalosti okolností terénu, jeví jako logická, v procesu zvažování poskytnutí dotace nemá rozhodné místo, pokud má nahrazovat neodstranění nedostatků potřebných informací od samotného žadatele.
53. Dílčí spor mezi účastníky řízení byl veden také z důvodu nepochopení žalobkyně, že zakres projektu nemusí být dokládán přesným a odborným geodetickým zaměřením, k němuž žalobkyně nemá potřebné prostředky a znalosti, nýbrž jak vyplývá z požadavku SZIF i z vysvětlení žalovaného v napadeném rozhodnutí takovým způsobem, z něhož bude pouze ověřitelný stávající stav areálu a tvrzení žalobkyně o tom, že stále tvoří funkční celek buď kolem nového oplocení nebo v návaznosti na něj. To znamenalo, aby žalobkyně doplnila svá vlastní vyjádření zákresem a doprovodným popisem. Žalobkyně však jen neefektivně komunikovala s úředníky, vyčerpávala a komentovala požadavky výzev, uváděla nemožnosti zakreslení mobilního oplocení, jiných překážek a stávajícího areálu s tím, že to je nad její technické možnosti. Nepředložení přibližného schématu dokonce odůvodňovala možnou nepřesností, ač ze žádosti o doplnění je zřejmý návod na doplnění Žádosti pouhým zákresem, který svou povahou s nepřesnostmi počítá, byl však požadován jako dostačující. Zaměřila se na posuzování kvalifikace pracovníků správního orgánu, aniž by se na místo toho věnovala jediné rozhodné skutečnosti – doplnit žádost zákresem a popisem stavu v terénu navazujícím na předmět projektu, když právě jí a nikoliv správnímu orgánu byl tento stav znám. Ani soud v jejích odpovědích k žádostem správního orgánu o doplnění nenalezl konkrétní tvrzení, údaje či popisy, které by uváděly konkrétní budovy, objekty či jiné překážky dotvářející dostatečnou funkčnost areálu, případně návaznost na předmětné oplocení, pokud by např. nebylo uvnitř areálů. Za nepřesvědčivé soud považuje tvrzení žalobkyně, že by, i přes složitost tabulkové struktury (dotazníku), minimálně k 2. žádosti SZIF o dodatečné doplnění, žalobkyně neporozuměla vysvětlivkám k Žádosti a k přílohám Žádosti. Ze správního spisu také nevyplývají žádné obstrukční požadavky, které by, jak žalobkyně tvrdí, byly motivovány snahou ukončit administraci žádosti ze svévole správních orgánů, spíše lze pochopit jejich snahu o dodržení Pravidel a doložení skutečností, které by

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

posvětily účelnost administrace žádosti. Nadto pochybnosti SZIF o funkčnosti a uzavřenosti areálu vyvolalo rovněž tvrzení žalobkyně, že některé hranice se mohou změnit, např. v důsledku pozemkových úprav a že některé hranice typu hranice louky, lesa, cesty, jsou zřejmé, ačkoliv nebylo zřejmé, jak tyto přírodní překážky a zejména v jakých místech brání pohybu zvířat mimo areál.

54. Z uvedených důvodů soud přisvědčil žalovanému v tom, že žalobkyně v Žádosti ani k žádostem SZIF dostatečným a ověřitelným způsobem nedoložila, jak bude naplněn požadavek Pravidel, aby pastevní areály fungovaly jako funkční celek. Soud k tomu připomíná, že správní orgány neporušily relevantní právní předpisy. Z ust. § 11 odst. 5 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském a intervenčním fondu vyplývá nenárokový charakter dotace, nárok na poskytnutí dotace je dán za splnění podmínek dotačních pravidel, v daném řízení podmínek Pravidel o zachování funkčního celku, které správní orgány při svém uvážení vzaly v úvahu. Oproti tomu žalobkyně nepředestřela žádné právní argumenty proti aplikaci příslušných předpisů správními orgány při jejich rozhodování a k tomu, čím v rámci užití těchto předpisů měly překročit meze správního uvážení. Naopak bylo na žalobkyni, aby v řízení k výzvám SZIF požadované údaje v souladu s Pravidly doložila, aniž na ní bylo vyžadováno náročné technické zpracování.
55. Pokud tak neučinila, správní orgány postupovaly v souladu s Pravidly, kap. 4.7. písm. l), která při neodstranění závad/zjištěných nedostatků nebo nekompletním odstranění nedostatků považují žádost o dotaci za chybnou a chybnou žádost za důvod k ukončení její administrace.
56. Tvrzení žalobkyně o nesmyslnosti požadavků správních orgánů na doložení funkčního celku areálů vyplňují všechny námitky nezákonnosti, kterými žalobkyně nejprve uvozuje svou žalobu a jimiž následně reaguje na jednotlivé body odůvodnění napadeného rozhodnutí včetně vypořádání námítky podjatosti úředních osob, kterou žalobkyně uplatnila v reakci na Oznámenín (v odvolání). Proto se uplatní judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které soudy nemají obecně povinnost výslovně se vyjádřit ke všem námitkám uplatněným v žalobě, pokud proti žalobě postaví právní názor, v jehož konkurenci žalobní body jako celek neobstojí (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2019, čj. 10 Azs 316/2018-60, č. 3876/2019 Sb. NSS). Protože všechny dílčí žalobní námitky spojuje stejná polemika o splnění podmínek pro administraci žádosti ve stěžejní otázce doložení nedostatků Žádosti, nebylo zapotřebí, aby se soud každou dílčí polemikou dle bodů § 1.-39. žaloby zvlášť zabýval, když z hlediska nastolené stěžejní otázky, kterou soud shora vypořádal, žaloba neobstála. To platí i pro závěrečnou spíše subjektivní úvahu žalobce (v bodě 39.), že osoby úředně vyřizující Žádost žalobce nebyly způsobilé projekt posuzovat. Tato úvaha, v odvolání žalobkyně vznesená jako námitka podjatosti, byla žalovaným zcela správně vypořádána jako irelevantní, a to jak procesně z hlediska opožděnosti, tak věcně, když ke tvrzení o podjatosti nebyly žalobkyní předestřeny žádné relevantní indície, neboť se toto tvrzení míjelo s právní podstatou podjatosti (vazby úředních osob k účastníkům řízení, zájem na výsledku řízení) a vyvěralo toliko z nesouhlasu žalobkyně se závěrem v Oznámení, který nesvědčil v její prospěch.
57. Žalobkyně neobstála ani s námitkou nicotnosti, kterou spatřovala v odporující si argumentaci žalovaného. To proto, že napadené rozhodnutí zcela srozumitelně vypořádává odvolací námitky žalobkyně a odůvodňuje podstatu ukončení administrace Žádosti z hlediska podmínek Pravidel. K výhradě žalobkyně, že Oznámení postrádalo zákonné náležitosti soud odkazuje na formu a obsah Oznámení a zejména na judikaturu Nejvyššího

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

správního soudu, který se v rozsudku č.j. 9Afs 223/2022, právě ve věci žalobkyně, vyslovil k povaze Oznámení SZIF a k povaze reakce na Oznámení SZIF jako odvolání a vyložil tak zásadu dvojinstančnosti řízení. V tomto smyslu tedy platí i ustáleně judikované pravidlo, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba nahlížet jako na jeden celek. Tedy, je-li z těchto rozhodnutí zřejmé, že o Žádosti i o odvolání žalobkyně bylo rozhodnuto příslušnými orgány, ze seznatelných důvodů, se srozumitelným závěrem a soudem nebyly shledány důvody nezákonnosti, pak v úvahu nepřichází ani vyslovení nicotnosti, obecně vyvěrající z daleko závažnějších vad správního rozhodnutí.

58. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl
59. Soud rozhodoval ve věci bez nařízení jednání za souhlasu obou účastníků řízení dle § 51 s.ř.s.
60. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí soud nepřiznal náhradu nákladů řízení a žalovanému náklady řízení nad rámec běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 28. března 2025

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu